U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Michala Bobka a soudců Lenky Kaniové a Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **A. N.**, zastoupen JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1568/1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2023, č.j. OAM-338/ZA-ZA11-K12-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 3. 2024, č.j. 2 Az 22/2023 - 31,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalobce podal proti rozhodnutí žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji svým rozhodnutím ze dne 7. 3. 2024 zamítl.

[2] Žalobce je občanem Moldavské republiky s registrovaným místem pobytu v obci X. Do České republiky se vrací opakovaně již od roku 2018, přičemž naposledy zde přicestoval dne 2. 10. 2022. Důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je legalizace pobytu. Žalobce se do své vlasti vrátit nechce. V České republice má bratra, rád by zde vystudoval vysokou školu, a poté i pracoval, jelikož v Moldavsku jsou pracovní možnosti značně omezené. Žalobce zároveň nemá na území Moldavska žádné příbuzné a od vypuknutí války na Ukrajině má strach z potenciálního přelití konfliktu a odvedení do armády. Dle žalobce nelze za současné situace označit Moldavsko za bezpečnou zemi původu.

[3] Městský soud se ve svém rozsudku ztotožnil se závěry žalovaného. Zdůraznil, že ekonomické důvody a s tím související těžké životní podmínky nepředstavují důvody

pro udělení mezinárodní ochrany. Městský soud zároveň konstatoval, že se žalovaný dostatečně zabýval bezpečnostní situací v zemi, včetně oblasti Podněstří, a to i přesto, že z ní žalobce nepochází. Z relevantních a aktuálních informací tedy nelze dojít k závěru, že by bezpečnostní situace v Moldavsku byla ohrožena, tím spíše pak nelze dovodit, že by hrozilo přelití válečného konfliktu z Ukrajiny na území Moldavska.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). V ní v zásadě zopakoval argumenty, které uvedl již před městským soudem, a sice, že Moldavsko se aktuálně nachází v ekonomické krizi a zároveň zde hrozí válka a probíhá skrytá mobilizace. Zvlášť trýznivá situace panuje v oblasti Podněstří, kde je stav podobný tomu na Ukrajině. Městský soud pak pochybil, když ignoroval některé skutkové okolnosti případu, přičemž své závěry ani řádně neodůvodnil. Součástí kasační stížnosti učinil stěžovatel rovněž návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost **je přípustná**.

[6] Jedná se však o věc, v níž před městským soudem rozhodovala specializovaná samosoudkyně. V souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního NSS podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb., v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí městského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele. Zároveň však platí, že Nejvyšší správní soud není v rámci hodnocení přijatelnosti povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné. V rámci posouzení přijatelnosti také z povahy věci není místo pro plnohodnotný věcný přezkum napadeného rozhodnutí, tudíž se v uvedené souvislosti Nejvyšší správní soud omezuje na případy *zjevných* pochybení krajského soudu.

[7] O žádnou z uvedených situací se v projednávané věci nejedná. Kasační stížnost **je** proto **nepřijatelná**.

[8] Judikatura NSS již podrobně vymezila *kritéria nepřezkoumatelnosti* rozsudku pro nedostatečné zdůvodnění. Za nepřezkoumatelný bude považován rozsudek, ze kterého není patrné, jaký skutkový stav vzal orgán rozhodující ve věci za rozhodný, jakým způsobem postupoval při utváření právního závěru a proč považuje argumentaci účastníka řízení za nesprávnou (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004 - 62, či ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008 - 75,

obdobně též nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, a ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06). V projednávané věci však městský soud vzal v potaz všechny relevantní skutečnosti a argumenty a s těmito se dostatečně vypořádal a své závěry řádně zdůvodnil.

[9] Pokud stěžovatel namítal ignorování skutkových okolností případu, respektive *nedostatečné zjištění skutkového stavu* žalovaným či městským soudem, pak nezbývá než odkázat na konstantní judikaturu kasačního soudu. Z rozsudku ze dne 4. 1. 2018, č. j. 10 Azs 254/2017-40, vyplývá, že důkazní břemeno je rozloženo mezi žadatele o mezinárodní ochranu a žalovaného. Zatímco žadatel je povinen prokázat jím tvrzené skutečnosti, žalovaný je povinen zajistit k dané žádosti maximální možné množství důkazů, a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, co je podporují. Správní orgán si přitom musí obstarat informace o zemi původu žadatele, které jsou: (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, (4) dohledatelné (srov. rozsudky NSS ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008 - 71, a ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 - 81, dále usnesení ze dne 1. 4. 2020, č. j. 1 Azs 501/2020 - 31, či ze dne 31. 3. 2021, č. j. 1 Azs 400/2020 - 33). Stěžovatel neprokázal, že by v Moldavsku docházelo k mobilizaci, případně že by docházelo k přelivu konfliktu z Ukrajiny do jeho vlasti. Správní orgán si obstaral informace, které splňují výše uvedená kritéria a jsou s to poskytnout jasný obraz o situaci v zemi. Městský soud tedy postupoval správně, když přihlédl ke skutečnostem zjištěným žalovaným v rámci správního řízení.

[10] Konečně NSS dodává, že v souladu s konstantní judikaturou nelze ani ve stěžovatelem namítaných ekonomických důvodech spatřovat relevantní argument, který by mohl vést k poskytnutí humanitárního azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu (srov. např. rozsudky NSS ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003 - 54, nebo ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 47/2004 - 60, či usnesení NSS ze dne 8. 7. 2021, č. j. 7 Azs 58/2021 - 36).

[11] NSS proto uzavírá, že v řízení nevyvstala žádná právní otázka, která by dosud nebyla v jeho judikatuře řešena, popř. byla řešena rozdílně. Rovněž neshledal důvod, pro který by bylo nutno učinit judikaturní odklon. Městský soud se při svém posouzení neodchýlil od konstantní judikatury, ani se nedopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[12] NSS proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s. O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti NSS nerozhodoval, jelikož tato má ve věci odkladný účinek ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

[13] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS či usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly. Proto mu NSS náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2024

Michal Bobek
předseda senátu